

ART CONTEMPORANI

El primer triplet del segle XXI porta el segell del Barça de Guardiola

Visca l'hoquei!

A Sorli Discau ens apassiona l'hoquei. Per això estem orgullosos de ser el patrocinador principal de la secció d'hoquei patins del Futbol Club Barcelona. Sentim els mateixos colors.

sorli discau

El Súper, Súper

Patrocinador principal de
la secció d'hoquei patins

JUNY DEL 2009

Edita: Futbol Club Barcelona
 Av. d'Aristides Maillol s/n - 08028 Barcelona
 Tlf. 902 1899 00 - Fax 93 411 22 19
 Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat

Director: Toni Ruiz.

Subdirectors: Eduard Pujol i David Saura.

Redactors: Roger Bogunyà, David Carabén,
 Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Fornis.

Revisió lingüística: Lourdes Julià i Jofre Garcia.

Disseny i Infografia: Anna Prats, Dolça Vendranas
 i Àlex Boix.

Fotografia: Bevenrain, Timm Kölln i Paco Largo.

Publicitat: FC Barcelona
 Departament Comercial i de Màrqueting
 Telf. 93 496 36 72.

Impressió: Rotocayfo.

Tiratge: 140.000 exemplars.

Dipòsit Legal: B-40053-02.

Paper: Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 grs.

La publicació no es responsabilitza de les opinions
 expressades en les col·laboracions externes.

La redacció d'aquest número s'ha tancat
 el 9 de juny del 2009.

La solució a la secció 'L'Enigma' del número 38 es
 publicarà en l'edició del mes d'agost.

Notaris d'un temps feliç

Aquest mes de novembre el Barça farà 110 anys. Ens hem fet grans de mica en mica, i en els períodes de creixença, el club i la seva gent han sabut combinar dues virtuts: el repte de la mirada endavant amb la saviesa i el saber estar de qui respecta el passat i té cura per emmagatzemar-lo en aquest espai comú que és la memòria col·lectiva. De sempre, el Barça s'ha mogut entre el tenir molt de futur, i a la vegada, tenir molt de passat, sense que això hagi estat mai una contradicció.

Aquest és un estiu feliç. Probablement el de més gaudi de la nostra història. Mai s'havia guanyat tant, ni d'una manera tan espectacular. En una mateixa temporada s'ha aixecat la Copa, la Lliga i la Champions, un bagatge que només es podria comparar amb els èxits del Barça de les Cinc Copes, als anys 50.

Així, gràcies a nou mesos d'una gran intensitat en la competició, el mes de maig ha estat de felicitat completa. La feina del primer equip ha trobat la seva recompensa. Va començar amb el 2 a 6 al Bernabéu, va continuar amb el cop de caràcter a Stamford Bridge, vam anar a Mestalla a guanyar la Copa davant l' Athletic, i a partir d'aquí encara es va celebrar la dinovena Lliga i la final de Roma, on el club va aixecar la seva tercera copa de campió d'Europa.

Els mitjans informatius ho han explicat tot i amb molt detall. Des dels minuts previs de cada repte fins a les hores posteriors de cadascuna d'aquestes heroïcitats esportives. Les imatges que hem vist han estat espectaculars i les paraules que hem escoltat, directes i immediates. També hem llegit cròniques brillantment elaborades, que ens han fet sentir protagonistes, i si ha convingut ens han transportat al túnel de vestidors de l'Estadi Olímpic de Roma o a la gespa del camp del Madrid. Per ser clars, la temporada del triplet és filla dels temps globals, de fets explicats i transmesos des de la immediatesa del gol i rebuts amb la immediatesa de la celebració.

Però ara han passat ja algunes setmanes i hem volgut pensar la REVISTA BARÇA que teniu a les mans fugint del nervi de la nit del partit, i havent fet una pausa serena. Això ens ha permès tornar-nos a capbussar en una temporada que ha estat memorable. I la veritat, ho hem fet responent a dues úniques premisses. La gent del Barça ens mereixem gaudir d'un èxit que poques vegades hauríem arribat a imaginar, per bell, per difícil, per espectacular. També estem convençuts que les presses que ens són pròpies no poden fer caducar els fruits saborosos d'una temporada inoblidable sense abans haver-los assaborit com es mereixen.

Això explica que el número 39 de la REVISTA BARÇA s'hagi replantejat els temes i les seccions habituals. Hem treballat amb cura la fotografia, hem volgut narrar un any esportiu fantàstic, hem buscat que cada pàgina expliqués algun dels perquè de la que probablement serà recordada com la millor temporada de la història del club. Som conscients que el futbol i el Barça estan fets de demà i de memòria, per això hem fet nostre el repte d'aixecar l'acte notarial d'un temps feliç, fet de gols però sobretot, d'emocions compartides. Hem fet de notaris. Fullegeu, llegiu i gaudiu-ne dels continguts que us presentem perquè, efectivament, el futbol que hem viscut allarg d'aquesta temporada és art contemporani ■

Celebrem la vostra victòria!

National Atesa s'uneix a la família blaugrana en aquests moments de glòria

reserves
902 100 101
 (mencioni el codi de
 soci del Barça 4402115)
www.atesa.es

La seguretat al lloguer de vehicles

Col.laborador Oficial del FC Barcelona

SUMARI

- 8** **Tricampions**
Aquell maig del 2009...
- 19** **Carta del president**
Agraïment als socis
- 20** **El gràfic**
Les millors dades d'un equip de rècord
- 24** **Pep Guardiola**
El somiador despert
- 31** **Parlem amb... Txiki Begiristain**
"El tècnic és el primer mirall del nou projecte"
- 36** **Pòster**
El Barça del triplet
- 39** **La temporada, en imatges**
40| Juny 08 42| Juliol 08 44| Agost 08 48| Setembre 08
50| Octubre 08 52| Novembre 08 54| Desembre 08 56| Gener 09
61| Febrer 09 62| Març 09 64| Abril 09 68| Maig 09

8 La llegenda del Barça del triplet

24 Un perfil captivador

31 Txiki i la continuïtat del model

36 L'equip campió de tot

PATROCINADORS

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA

PROVEÏDORS

COL-LABORADORS

MITJANS COL-LABORADORS

PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS

PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS

BÀSQUET

HANDBOL

HOQUEI PATINS

FUTBOL SALA

HANDBOL

HOQUEI PATINS

TRIPLET DE LLEGENDA

Tal com hi va haver un Barça de les Cinc Copes o un Dream Team, el club ja té el seu Barça del triplet. La proesa de Josep Guardiola, en la seva primera temporada com a entrenador del Barça, va arribar al punt culminant amb la consecució de la Lliga de Campions a Roma. Abans, la Copa del Rei i la Lliga, amb un inoblidable 2-6 al Santiago Bernabéu, havien estat uns precedents de primer nivell. La celebració va estar a l'alçada d'un equip que, tant pel seu compromís com pel seu talent, va connectar amb el barcelonisme

AQUELL MAIG DEL 2009...

“Siguem realistes, demanem el que és impossible!” Al maig del 1968, aquesta era una de les frases que anava de boca en boca del jovent francès. També al maig, però ara el 2009, aquesta frase pren tot el sentit en clau culer. El triplet és una realitat que ha deixat de ser impossible

■ TEXT: David Saura | FOTOS: Bevenrain

La celebració de la Champions, sobre la gespa de l'Estadi Olímpic de Roma.

El 1968, Guardiola encara no havia nascut.

Tampoc va estudiar a la Universitat de la Sorbona. Però de ben segur que Pep Guardiola faria seus els principis del maig francès. Amb el mateix esperit inconformista, el Barça ha tancat un mes de maig difícil de qualificar, en què els adjectius més grandiloqüents s'han succeït dia rere dia. Malgrat aquesta riquesa lèxica, el mes de maig del 2009 començava amb expressions tan poc nostrades com *villarato*, *canguelo* o *cagómetro*, locucions castisses que pretenien afegir un grau d'intimidació prèvia a la visita al Santiago Bernabéu. A més, encara coïa el 4-1 de la temporada anterior, amb passadís inclòs.

L'enèsim *partit del segle* es presentava amb un Reial Madrid amenaçant, que després de la desfeta al Camp Nou a la primera volta havia sumat 52 dels 54 punts en joc.

L'esperit inconformista del maig francès ha tingut continuïtat, en clau culer, en aquest 2009 de llegenda

Amb tot, la fredor de les xifres no reflectia l'esperit del joc de l'equip de Juande Ramos, a anys

llum del que desplegava un Barça solvent, que ja aixecava el vol després de les derrotes contra l'Espanyol i l'Atlètic de Madrid a la Lliga. Els empats contra el València (2-2) i contra el Chelsea (0-0), però, tornaven a afegir algun maldecap a Guardiola, que, inalterable, concedia festa als seus jugadors a poc més de 48 hores del clàssic. De fet, el tècnic blaugrana no va modificar gens ni mica els seus plans i l'equip va viatjar a Madrid el mateix dia del partit. No van estar-s'hi ni 12 hores. En van tenir prou. En les hores prèvies, el capità del Reial Madrid, Raúl, ja anunciava que "si el Barça juga a un nivell alt, és molt difícil aturar-lo". I així va ser. En 90 minuts de futbol total, el Barça va fer 14

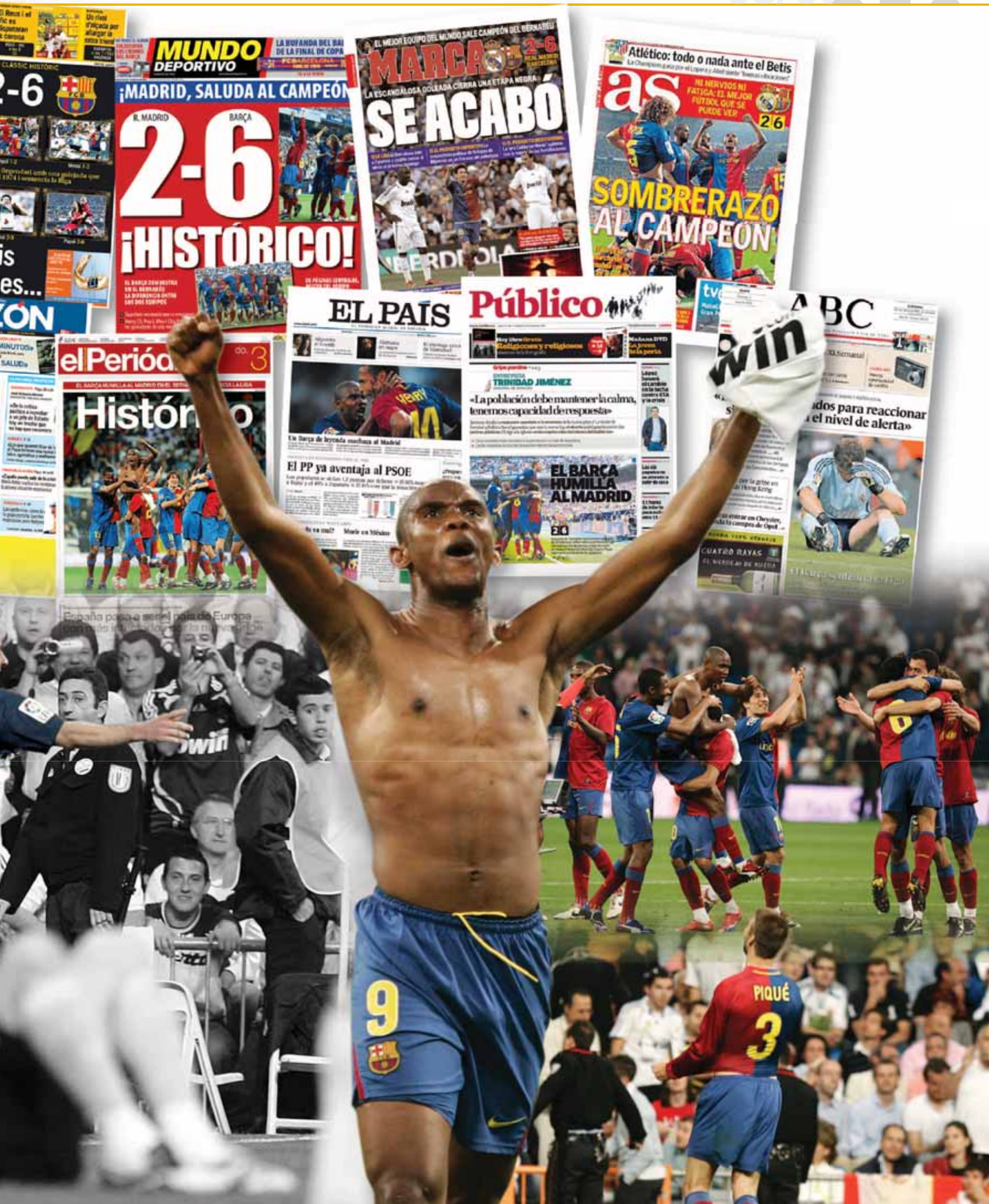

remats entre els tres pals i va aconseguir 6 gols. Amb un 62% de la possessió de la pilota, només 9 faltes comeses –el Reial Madrid en va fer 22–, amb Messi fent de fals davanter centre, amb Henry interpretant el canvi tàctic com ningú i amb Piqué acostant-se a l’ombra de Beckenbauer, l’equip de Pep Guardiola deixava una nova empremta blaugrana al Santiago Bernabéu –potser una mica més intensa que el 0-5 en blanc i negre de feia 35 anys– i reforçava la seva identitat futbolística en el partit més me-

L’equip va viatjar a Madrid el mateix dia del partit. No van estar-s’hi ni 12 hores. En van tenir prou

diàtic. El titular de la crònica del web del FC Barcelona d’aquella nit deia *El futbol és així*, una manera elegant, concisa i descriptiva del que s’havia vist a Chamartín un 2 de maig que ja és festa també a Barcelona. “És un dels dies més feliços de la meua vida”, reconeixia Guardiola a la sala de premsa. Per a la gent que aquella mateixa nit es va congrega a Canaletes, potser també. I això que encara no sabien que hi tornarien a anar quatre vegades més abans que s’acabés aquest màgic mes de maig. Encara no s’havia aixecat cap títol, però el Barça ja tenia el més simbòlic. Amb poc temps per fer balanços i amb la llum del dipòsit de la benzina incandescent i fent pampallugues

MUNDO DEPORTIVO
LA BUFANDA DEL BAJO DE LA FINAL DE COPA
¡MADRID, SALUDA AL CAMPEÓN!
R. MADRID BARÇA
2-6
¡HISTÓRICO!
EL BARÇA DEBILITADO EN EL SECONDO LA DEFENSA ENTRE LOS DOS EQUIPOS

EL MEJOR EQUIPO DEL MUNDO SALE CAMPEÓN DEL BERNABÉU
MARCA
LA ESCANDALOSA GOLRADA CIERRA UNA ETAPA NEGRA
SE ACABÓ
BERDIOLÁ

Atletico: todo o nada ante el Betis
La Champions a por el Liverpool y Arsenal
as
NI NERVIOS NI FATIGA: EL MEJOR FUTBOL QUE SE PUEDE VER
2-6
SOMBRAZO AL CAMPEÓN

EL PAÍS
El PP ya aventaja al PSOE
La fuerza de leyenda mandaba al Madrid

Público
«La población debe mantener la calma, tenemos capacidad de respuesta»
EL BARÇA HUMILLA AL MADRID

ABC
dos para reaccionar el nivel de alerta»
CUATRO RAYAS
EL MÉRITO DE RUEDA

el Periódico
Histórico

sense parar, arribava el repte de Stamford Bridge. A Madrid, l'equip hi havia anat amb quatre punts d'avantatge i amb el risc assumible d'una derrota. A Londres era o caixa o faixa. L'empat al Camp Nou feia imprescindible un gol, encara que fos al temps de descompte.

El gol va arribar ben aviat, però per als locals. El xut majestuós d'Essien plantejava el pitjor escenari per al Barça. L'eliminàtoria canviava de decorat, amb moltes similituds al partit que s'havia viscut la temporada anterior a Old Trafford. L'efecte d'aquell gol a la primera part de Scholes planava sobre el cap d'un Guardiola que havia analitzat aquell DVD moltes nits a Sant Joan Despí. Era el moment que l'equip demostrés la seva ambició, la valentia i la capacitat de patiment. En resum, que demostrés que aquell *persistirem* que havia promès Guardiola a la pretemporada era del tot cert.

El temps va més ràpid per als que arriben tard

A Stamford Bridge es va concretar aquell 'persistirem' que havia promès Guardiola a la pretemporada. Amb el gol d'Iniesta, s'escollia el millor camí per arribar a Roma

que per als que esperen. I el Barça ja anava tard. Malgrat la clara aposta ofensiva contra un Chelsea menys ambiciós que dedicava tots els esforços a reclamar penals, no hi havia recompensa. És cert que el Barça no havia xutat cap pilota ben dirigida entre els tres pals, però sempre hi ha una primera vegada. Era el minut 93. "Vaig xutar amb tota l'ànima", recorda Iniesta. I algú posa en dubte l'ànima d'Iniesta?

El geni humil convertia en gol un xut amb l'exterior del peu dret. I el gol es transformava en l'explosió de l'èxtasi compartit. Al bar, a casa amb els amics, a la seu de la penya bar-

celonista, l'empat va ser generós en abraçades, petons i bogeria irrefrenable. I és que la derrota hauria estat ingrata per a l'aposta romàntica pel futbol que havia fet el Barça. Poc acostumat a l'èpica, el Barça havia escollit el millor camí per arribar a Roma.

La ruta dels campions havia passat per Madrid i Roma, però els títols eren encara anhels. Fins i tot s'havia deixat escapar la possibilitat de sentenciar la Lliga al Camp Nou. La porta de l'èxit, el camí del triplet, podia obrir-se a València, on el Barça es trobava davant d'un Athletic Club que acumulava dues dècades i mitja

Èxtasi d'Iniesta a Stamford Bridge.

UNA MÀ AL COR I
A L'ALTRA UNA ESTRELLA

Messi, exultant, durant la celebració del triplet al Camp Nou.

de sequera. I Toquero —a qui alguns ja proclamaven lehendakari— semblava que estava cridat a acabar amb aquesta escassetat. Novament, com a Madrid i Londres, el Barça es veia obligat a fer front a un partit inicialment advers. I l'estètica es va imposar a la genètica. El futbol de combinació, de buscar l'espai, del rondo, va desmuntar una disposició tàctica austera, alimentada per un empatx emocional considerable. La raó del futbol es va tornar a imposar. Si més no, Joaquín Caparrós ho tenia clar: “Hem perdut davant del millor equip del món.” Per Guardiola, el mèrit era dels seus homes: “És un privilegi dirigir aquests jugadors. Són molt bons.” Sigui com sigui, el que tothom tenia clar és que el regnat de Pep Guar-

diola acabava de néixer. Després de la final de París, el Barça tornava a reprendre el camí dels títols i s'acostava al triplet, un repte sense precedents a la història centenària del Barça.

Després de l'èxit de la Copa, la Lliga ja era madura i va caure pel seu propi pes poc abans de viatjar a Mallorca

La Lliga ja era madura i va caure pel seu propi pes poc abans d'aterrar a Mallorca. Ben mirat, la cadència de l'èxit també va ajudar a la con-

secució del triplet. La decepció que va suposar l'empat contra el Vila-real, va ajornar la celebració de la Lliga una setmana i va evitar un excés de confiança de cara a la final de Copa que podia haver estat perniciosós, com la història ja havia demostrat feia anys a Atenes. En canvi, la final de Roma encara quedava suficientment allunyada en el calendari per preparar-la degudament o perquè es veiés sotmesa a l'efecte narcotitzant de l'aleshores encara dobllet. La cita era el 27 de maig, 14 dies després d'haver aixecat el primer títol. Els amants del futbol estaven d'enhonorabona; es presentava un duel entre els dos millors equips del continent, els vigents guanyadors de les Lligues més competitives d'Europa. L'essència del

**Hem gaudit com nens...
Moltes gràcies!**

 "la Caixa"

**Temporada
2008-2009**

Moltes felicitats!

futbol contra la visió més mercantilista de l'esport. El futbol de tiralínies contra el pragmatisme del joc directe. Messi contra Cristiano Ronaldo. Àngels contra diables.

En els primers minuts del partit, els jugadors de Guardiola van comprovar que a l'infern fa molta calor. La persistència dels *red devils* sobre la porteria de Valdés era constant, mentre el Barça buscava la seva brúixola. I la va trobar Andrés Iniesta, al costat d'una pilota perduda al mig del camp, que va ser l'origen del gol de Samuel Eto'o. Després de deu minuts de patiment, el gol del camerunès asserenava una final que l'equip de Guardiola ja no va deixar escapar. Malgrat l'aparent precarietat defensiva, el Barça va saber fer front a un Manchester que

amenaçava amb una davantera de por: Cristiano Ronaldo, Tévez, Giggs, Rooney i Berbatov. Però el davanter que feia més por era un al-

L'aposta generosa del Barça, que havia començat a la foscor de la fase prèvia, es feia eterna a Roma

tre. I vestia de blaugrana. Era Leo Messi, que va segellar el triplet amb un gol de cap, desafiant la llei de la gravetat i el sentit comú. Al mateix temps que confirmava un Barça lle-

gendari, el jugador argentí reservava el bitllet per a París i Zuric, on ha de rebre la Pilota d'Or i el FIFA World Player d'aquest 2009 grandiosos. L'aposta generosa del Barça, que havia començat a la foscor de la fase prèvia contra el Wisla Cracòvia, es feia eterna a Roma. El Barça del triplet—el primer del segle XXI—agafava el relleu del Dream Team i de l'equip de les Cinc Copes, amb la culminació d'una ruta guanyadora: Londres, París i Roma.

I ara, què? És una fita irrepètible? Un bon amic recorda que fa anys ja es comentava que el que havia passat a Tenerife era impossible que es tornés a repetir... Com dèiem al principi d'aquest text, "siguem realistes, demanem el que és impossible!" ■

L'essència del Barça

Una victòria per 2-6 al Santiago Bernabéu amb sis jugadors del planter a l'onze inicial o una final de Champions amb set homes sorgits dels camps annexos al Miniestadi sembla el més normal, però no ho és gaire. Només cal mirar al voltant –el Reial Madrid només tenia dos jugadors de casa el dia 2 de maig, els mateixos que el Manchester va alinear a Roma– per adonar-se de l'excepcionalitat d'aquest fet. Però si veiem que a la banqueta hi ha gent com Pep Guardiola, Tito Vilanova o Aureli Altimira, que van conuiu plegats a la Masia, tot és més fàcil de pair, especialment per als que es miren el fenomen Barça des de fora. Com en els grans equips que han marcat la història del Barça, el conjunt de Guardiola ha tornat a tenir un ADN 100% culer, amb una presència destacadíssima de jugadors de casa –de fet, a la Lliga han disputat el 49% dels minuts–. I ho han fet ocupant les posicions clau de l'equip, on la pilota és l'essència d'aquesta manera de veure i d'entendre el futbol. Coneixen com ningú les claus d'aquest estil i el que això representa per a la graderia. Talent, identificació i compromís.

SER DEL BARÇA ÉS
EL MILLOR QUE HI HA!

33333

FELICITATS CAMPIONS!!!

 3

ELS NOSTRES CRACS SEMPRE SABEN QUÈ FER DINS I FORA DEL CAMP

Cada dijous tu també sabràs què fer a Barcelona.
Descobreix centenars de propostes úniques i sorprenents
amb 'Time Out Barcelona': els millors restaurants i tot el teatre,
el cinema, la música, les botigues... i molt més.

TimeOut
Barcelona

La teva revista de Barcelona. Cada dijous al quiosc.
Subscriu-te a www.timeout.cat

CARTA DEL PRESIDENT

Benvolguts socis i sòcies,

Estem d'enhorabona. Copa, Lliga i Lliga de Campions. Tres títols per a la temporada del triplet. Amb la feina feta, podem dir que la temporada 2008/09 ha estat, probablement, la millor de la història del club.

S'ha guanyat molt i s'ha fet història. S'ha fet, a més, amb una contundència inèdita, sense deixar cap marge al dubte, fins i tot amb l'aplaudiment dels nostres rivals. I ho hem fet fidels al gust estètic que històricament ens ha definit i amb l'actitud d'esportivitat que ens correspon.

A l'hora d'explicar aquest èxit cal recordar certs valors. Per exemple, el compromís i la confiança. Dels professionals cap a una proposta futbolística pròpia. I de l'afició cap a l'equip. L'actitud dels socis, de les penyes, dels aficionats i del públic del Camp Nou ha estat exemplar. Aquest ple suport ha trobat finalment la recompensa d'un mes de maig inoblidable.

A l'agost ja asseguràvem que la proposta de Pep Guardiola tenia la voluntat de fer arrels per marcar època. Avui està bé mirar una mica enrere i entendre que, al cap i a la fi, treballar, cuidar els detalls i anar tots a l'una és el que dóna sentit a l'aventura col·lectiva que emprenem cada estiu.

Ara és l'hora de gaudir dels èxits, d'entendre per què s'han aconseguit i de mantenir aquesta estabilitat institucional. També és hora de marcar-nos nous reptes. Hem de mantenir-nos en la línia d'èxits d'aquests darrers anys. I per tornar a guanyar, el primer que cal fer és reconèixer-ne la dificultat.

Mentrestant, gràcies. A tots. A tots els barcelonistes, a tots aquells que heu plorat o heu somrigut amb cada gol d'aquesta temporada. Gràcies als que veniu sovint al Camp Nou o als que somieu poder-ho fer. Gràcies als més menuts i als no tan joves. A tots, gràcies. Per haver fet costat a l'equip, per estar orgullosos del club i per estimar la institució i el que representa.

Visca el Barça!

Joan Laporta i Estruch

RÈCORDS DEL FC BARCELONA

LA MILLOR L.LIGA DEL BARÇA

Temporada 08/09

millor registre anterior

87	PUNTS
13	VICTÒRIES A DOMICILI
9	VICTÒRIES CONSECUTIVES A DOMICILI
44	GOLS A DOMICILI
50	RÈCORD PUNTS PRIMERA VOLTA

84	2004/05
11	2004/05
6	2005/06
39	1991/92
46	2005/06

Els cinc primers són rècords absoluts de la Lliga. Els dos següents, únicament de la història del FC Barcelona.

105	GOLS MARCATS
27	VICTÒRIES TOTALES

102	1996/97 (42 partits)
25	2004/05

LA TEMPORADA

17

GOLEJADES

FCB - Wisla Cracòvia	4-0	FCB - València	4-0
Sporting - FCB	1-6	FCB - Deportivo	5-0
FCB - Atlètic	6-1	FCB - Numància	4-1
Basilea - FCB	0-5	FCB - Olympique Lió	5-2
FCB - Almeria	5-0	FCB - Màlaga	6-0
Màlaga - FCB	1-4	FCB - Bayern	4-0
FCB - Valladolid	6-0	FCB - Sevilla	4-0
Sporting Lisboa - FCB	2-5	R. Madrid - FCB	2-6
		Athletic Club - FCB	1-4

158

GOLS EN 62 PARTITS OFICIALS

gols	2,54	MITJANA DE GOLS PER PARTIT
	105	LLIGA
	17	COPA DEL REI
	36	LLIGA DE CAMPIONS

GOL 5.000

SANTANDER VIU EL CINQUÈ GOL MIL-LENARI DE LA HISTÒRIA

En el minut 55, el Barça queia per 1-0 a Santander. És el moment en què entra al camp Messi, que necessita deu minuts per fer l'1-1. A la jugada següent, en el 80, la pilota torna a acabar en gol, després d'un gran control i una millor rematada amb la dreta de Messi. Era el gol 5.000 de la història del club a la Lliga. L'argentí s'afegia així al grup dels golejadors mil-lenaris, format també per Marco Aurelio, Zaballa, Quini i Amor.

RÈCORD DE GOLS AL BERNABÉU

2-6

2 de maig, jornada 34

1-0, Gonzalo Higuaín (13'); 1-1, Thierry Henry (17'); 1-2, Carles Puyol (20'); 1-3, Lionel Messi (35'); 2-3, Sergio Ramos (55'); 2-4, Thierry Henry (58'); 2-5, Lionel Messi (74'); 2-6, Gerard Piqué (82');

EL PITXITXI DEL BARÇA

30 GOLS A LA L.LIGA

RÈCORD PERSONAL A LA COMPETICIÓ

IGUALA LA XIFRA DE ROMÁRIO (TEMPORADA 1993/94)

3r MÀXIM GOLEJADOR A LA HISTÒRIA DEL BARÇA (130 GOLS)

ELS GOLS DE SAMUEL ETO'O HAN AJUDAT EL FC BARCELONA A BATRE EL RÈCORD DE PARTITS DE L.LIGA CONSECUTIUS FENT GOL. HAN ESTAT 35 JORNADES SEGUIDES, DE LA 2 A LA 36, SUPERANT LA PORTERIA RIVAL.

A A LA TEMPORADA 2008/09

EL PLANTER

tor VALDÉS, gerard PIQUÉ, carles PUYOL, XAVI
rnández, andrés INIESTA, lionel MESSI, BOJAN
kic, albert JORQUERA, PEDRO rodríguez, sergio
ISQUETS, VÍCTOR sánchez

11+1

Fins a 11 jugadors del planter han format part del primer equip. Entre tots ells, inclosos els futbolistes del Barça Atlètic que han jugat el tram final, han disputat el 49% dels minuts que s'han disputat en Lliga. Un total de 19.270 dels 39.313 minuts disputats han estat pels jugadors del planter.

Josep GUARDIOLA

És el tercer tècnic més jove que aixeca la Champions i el sisè que ho fa després d'haver-la guanyat com a jugador. Des de la banqueta encara no ha deixat escapar cap títol.

TROFEU ZAMORA

35 PARTITS

31 GOLS

0,89 gols per partit

El primer ZAMORA obtingut per victor VALDÉS va ser la temporada 2004/05. El Barça també va guanyar la Lliga.

GOLS DEL TRIDENT A LA Lliga

MESSI 23

HENRY 19

ETO'O 30

Rècord anterior absolut

66 Puskas-Di Stéfano-Del Sol
Reial Madrid, temporada 1960/61

Rècord anterior del FC Barcelona

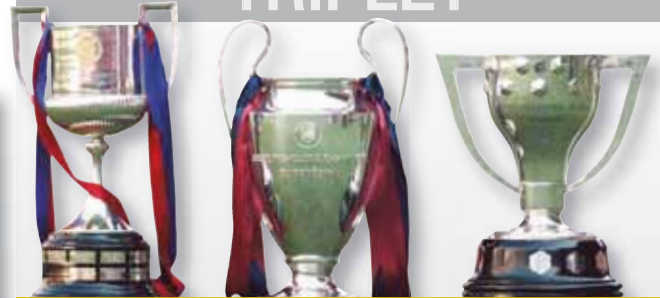
61 Kubala-César-Vila
FC Barcelona, temporada 1951/52

72

GOLS DEL TRIDENT EN LES TRES COMPETICIONS

MESSI 38 HENRY 26 ETO'O 36 ▶ 100

TRIPLET

FC BARCELONA
2008/09

El primer club que suma el triplet al segle XXI

5è equip a Europa que aconsegueix el triplet

Manchester United
1998/99

Ajax Amsterdam
1971/72

PSV Eindhoven
1987/88

Celtic Glasgow
1966/67

EQUIP TÈCNIC

ENTRENADOR **Josep Guardiola**
 SEGON ENTRENADOR **Tito Vilanova**
 ENTRENADOR PORTERS **Juan Carlos Unzué**
 PREPARADORS FÍSICS **Lorenzo Buenaventura**
Paco Seirul-lo · **Aureli Altamira** · **Francesc Cos**

DORSAL 1
 Lloc i data de naixement
14.01.82
L'Hospitalet de Llobregat
 (Barcelonès)

Víctor VALDÉS
 PORTER

DORSAL 25
 Lloc i data de naixement
03.03.79
Bescanó
 (Gironès)

Albert JORQUERA
 PORTER

DORSAL 13
 Lloc i data de naixement
15.11.75
Puerto de Sta. María
 (Cadis)

José Manuel PINTO
 PORTER

DORSAL 2
 Lloc i data de naixement
07.04.87
Montevideo
 (Uruguai)

J. Martín CÁCERES
 DEFENSA

DORSAL 3
 Lloc i data de naixement
02.02.87
Barcelona
 (Barcelonès)

Gerard PIQUÉ
 DEFENSA

DORSAL 4
 Lloc i data de naixement
13.02.79
Zamora
 (Mèxic)

Rafael MÁRQUEZ
 DEFENSA

DORSAL 6
 Lloc i data de naixement
25.01.80
Terrassa
 (Vallès Occidental)

Xavier Hdez. XAVI
 MIGCAMPISTA

DORSAL 8
 Lloc i data de naixement
11.05.84
Fuentealbilla
 (Albacete)

Andrés INIESTA
 MIGCAMPISTA

DORSAL 15
 Lloc i data de naixement
16.01.80
Bamako
 (Mali)

Seydou KEITA
 MIGCAMPISTA

DORSAL 21
 Lloc i data de naixement
01.05.81
Minsk
 (Bielorrússia)

Alexander HLEB
 MIGCAMPISTA

DORSAL 24
 Lloc i data de naixement
13.05.83
Sokoura Bouake
 (Costa d'Ivori)

Gnagnéri YAYA 'TOURÉ YAYA'
 MIGCAMPISTA

DORSAL 28
 Lloc i data de naixement
16.07.88
Sabadell
 (Vallès Occidental)

Sergio BUSQUETS
 MIGCAMPISTA

DORSAL 5
Lloc i data de naixement
13.04.78
La Pobla de Segur
(Pallars Jussà)

Carles PUYOL
DEFENSA

DORSAL 16
Lloc i data de naixement
12.04.74
São Paulo
(Brasil)

Sylvio M. 'SYLVINHO'
DEFENSA

DORSAL 18
Lloc i data de naixement
07.09.80
Bernal, Buenos Aires
(Argentina)

Gabriel MILITO
DEFENSA

DORSAL 20
Lloc i data de naixement
05.05.83
Juazeiro
(Brasil)

Daniel ALVES
DEFENSA

DORSAL 22
Lloc i data de naixement
11.09.79
Lió
(França)

Éric ABIDAL
DEFENSA

DORSAL 29
Lloc i data de naixement
08.09.87
Terrassa
(Vallès Occidental)

Yíctor SÁNCHEZ
DEFENSA

DORSAL 7
Lloc i data de naixement
15.09.78
Reykjavík
(Islàndia)

Eidur GUDJOHNSEN
DAVANTER

DORSAL 9
Lloc i data de naixement
10.03.81
Nkon
(Camerun)

Samuel ETO'O
DAVANTER

DORSAL 10
Lloc i data de naixement
24.06.87
Santa fe
(Argentina)

Lionel MESSI
DAVANTER

DORSAL 11
Lloc i data de naixement
28.08.90
Linyola
(Pla d'Urgell)

Krkic BOJAN
DAVANTER

DORSAL 14
Lloc i data de naixement
17.08.77
Paris
(França)

Thierry HENRY
DAVANTER

DORSAL 27
Lloc i data de naixement
28.07.87
Santa Cruz de Tenerife
(Santa Cruz de Tenerife)

PEDRO
Rodríguez L.
DAVANTER

EL SOMIADOR DESPERT

“No somio títols, perquè arribo tan cansat a casa que no somio”, Pep Guardiola (divendres, 16 de gener del 2009, en la vigília d’un 5-0 amb el Dépor)

■ TEXT: David Carabén | FOTOS: Timm Kölln

“El Barça pertany al món dels somnis i que Guardiola sigui entrenador del Barça és una història molt bonica (...) Guardiola reuneix totes les condicions per ser el millor entrenador de la història del Barça”, Joan Laporta (dijarts 17 de juny del 2008, acte de presentació de Pep Guardiola com a entrenador del primer equip, Sala París). Llegides després de la que probablement hagi estat la millor temporada de la història del Barça, les declaracions que puguem recuperar dels seus protagonistes potser no sorprenen gaire. Però només cal que recuperem els comentaris que van generar en el moment de ser publicades a la premsa (i que encara circulen per internet!) per adonar-nos de la seva excepcionalitat. El que queda clar és que si el Barça pertany al món dels somnis,

Pep Guardiola és el nostre somiador més despert. És pertinent recórrer a l’“és quan dormo que hi veig clar” de J.V. Foix per entendre tot el que encarna el de Santpedor. Un cop d’ull a algunes de les fotos que publi-

El que queda clar és que si el Barça pertany al món dels somnis, Pep Guardiola és el nostre somiador més despert

quem a la REVISTA BARÇA ho corrobora. En vint anys i escaig, Guardiola ha passat de ser el recollidor de pilotes que alçava la mirada

amb expressió meravellada sota Terry Venables, encimbellat a les espatlles de Clos i Migueli, a volar per sobre els caps dels seus jugadors en la xafogosa nit romana. I és clar, per comparar les dues instantànies ens estem saltant l’extraordinària carrera de Guardiola com a futbolista...! Guardiola és un somni culer fet realitat. Hi era abans de JC. I va entendre com de perduda anava la brúixola estilística del club. “Fins que va arribar com a tècnic – va escriure Guardiola en un article publicat a *El País* el 15 de juny del 2006– el joc del meu estimat equip era com el seu entrenador. Jugàvem a l’argentina com Menotti, a l’alemanya amb Lattek i, fins i tot, amb Venables jugàvem a l’anglesa (...). Però un dia d’estiu va arribar el senyor Cruyff”.

Guardiola va encarnar, esprimatxat davant d'una defensa de tres, les principals virtuts i les principals apostes (molts en deien riscos) del Dream Team

judici de l'alçada, potser el vam tenir, potser el tornarem a tenir, però ara no toca”.

Guardiola va encarnar, esprimatxat davant d'una defensa de tres, les principals virtuts i les principals apostes (molts en deien riscos) del Dream Team. Els títols que va obtenir jugant d'aquesta manera i el pur plaer del joc devien consolidar la seva fe en aquest estil. Però devia ser la seva estada a Itàlia, entre d'altres, sota les ordres de Capello, l'autèntic botxí del Dream Team a la final d'Atenes, el que li va oferir el contrapunt crític necessari. El record de Venables per a l'estratègia, el de Robson en la inversió defensiva, el de Van Gaal per a la dedicació *full time* i l'atenció als detalls... Però, és clar, fins al juny del 2008, tot això només havien estat records, experiències, estudis, teoria... i somnis. La posada en pràctica començava llavors.

Tocar de peus a terra

Per tal d'exercir l'autoritat, segons Max Weber, el poder beu en alguna d'aquestes fonts de legitimitat: la tradició, el carisma o la raó. En realitat, qualsevol forma de lideratge n'utilitza alguna.

El seu lideratge s'ha basat en la capacitat de convèncer tothom a base d'hores de feina i d'arguments racionals

O dues, o les tres. I si es tracta d'analitzar la feina de Guardiola, hauríem d'apostar definitivament per la tercera. És clar que sense un passat esportiu envejable li hauria estat difícil ni tan sols aspirar a dirigir mai el Barça. I també és veritat que sense un cert carisma és impossible compartir el dia a dia amb esportistes d'elit molt més joves i que, mai se sap, potser tenen millor currículum que tu. Però el *mister* ens ha donat moltes pistes al llarg de tot l'any per entendre que el seu lideratge s'ha basat abans que res en la seva capacitat de convèncer tothom a base d'hores de feina i d'arguments racionals.

De fet, el seu equip de col·laboradors està farcit de recopiladors d'arguments. La perfecta sintonia entre la preparació física i les rotacions

en l'onze inicial atenent a cada fase de la temporada i a les peculiaritats físiques de cada jugador surten d'una planificació molt acurada; les variants tàctiques que ha mostrat l'equip en el joc i que devien sorprendre alguns dels jugadors abans de sortir al camp provenien d'un estudi minuciós dels rivals; les jugades d'estratègia a pilota parada, que consoliden fantàsticament bé el lideratge de l'entrenador en un vestidor (d'acord, quan funcionen) també provenen d'una anàlisi anterior de les condicions peculiars de cada jugada.

Hi ha un parell de decisions que afecten directament la dinàmica del grup que també denoten una anàlisi prèvia de les condicions peculiars de l'organització d'un equip de futbol. Una és que l'esmorzar i el dinar el feien plegats. A l'hora de controlar la dieta dels teus jugadors són dos àpats diaris, els centrals. Promouen la convivència entre els companys i, és clar, també el control i la censura dels uns sobre els altres. L'altra és el rigor en el compliment de les normes de convivència. S'ha parlat de multes per arribar uns minuts tard. Diuen que Rudolph Giuliani va reduir la criminalitat de la violenta Nova York dels anys vuitanta dedicant centenars d'agents de policia a detenir viatgers de metro sense bitllet. La manera més intel·ligent d'evitar els grans problemes és lluitar d'entrada i aferrissadament contra els petits.

Després tenim el fet que no hagi concedit una sola entrevista en tot l'any. Totes les preguntes que se li han fet a Guardiola durant la temporada han estat pronunciades en públic a les rodes de premsa. És una manera infal·lible d'establir igualtat en el tracte als mitjans. Cap mitjà li deu res d'entrada, ni ell deu res a cap mitjà. Ningú s'ha pogut permetre el luxe d'afrontar preguntes que afectessin la seva vida privada i, millor encara, la seva agenda personal ha quedat lliure la resta de la jornada per dedicar-se a recopilar, si cal, més arguments futbolístics.

Somiar truites

“Sóc el líder. Si em segueixen, acabaran guanyant. Que em segueixin!” (3 de març del 2009). Qualsevol entrenador del Barça és un gestor de talent. És algú que, a principi de temporada, escriu una equació que combina d'una manera única talent i treball. Ha de saber en quin lloc i en quin moment aquest talent,

Parlar d'abans i després de JC, ens obliga a parlar de Guardiola com d'un sant Pau de Tars. Però Guardiola no va caure de cap cavall per veure la llum. El seu impossible va consistir a convertir-se als noranta en el relleu del que feia Schuster als vuitanta. L'home per davant de la defensa encarregat d'iniciar les jugades amb la pilota controlada passava de ser un tanc alemany corpulent i rotund al xoc amb l'adversari, a ser una anxoveta ràpida amb la pilota i esmunyedissa al contacte físic. És un impossible que dóna caràcter al Barça i que tothom subratlla. Fins i tot el mateix Guardiola, en un altre article del 18 de desembre del 2006, dedicat a Xavi i Iniesta, hi feia referència: “Llàstima per a la resta de la humanitat que a Can Barça no hi tinguem el pre-

idealment, ha d'arribar a la seva màxima expressió. I en quins altres moments i llocs el treball és irrenunciable i demana sacrificis. L'esquema de joc del Barça ja determina uns espais del terreny de joc on s'exigeix una circulació endimoniada de la pilota, on l'u contra u és possible, on el 9 ha d'aniquilar l'adversari.

Més enllà d'aquests indrets, ni dins ni fora del camp, es pot dir que aquesta temporada ningú s'ha saltat el guió escrit. "En aquest equip, la vaca sagrada sóc jo!", que va dir el míster, fent referència i oferint una alternativa al model de relació amb els cracs que tenia Cruyff al Dream Team. En la relació que sembla establir Guardiola amb Eto'o, amb Messi i amb Henry, ja des de la pretemporada, hi ha tres maneres diferents de tractar el talent. En el reconeixement del paper clau que fa jugar els futbolistes formats a la Masia, hi ha una declaració de

Totes les preguntes en públic han estat a la sala de premsa, una manera infal·libre d'establir igualtat en el tracte als mitjans. Cap mitjà li deu res d'entrada, ni ell els deu res

principis i, per què no dir-ho, d'amor. Molts periodistes han presentat Guardiola com un seductor i probablement ens trobem exactament davant del seu contrari: el seduït, l'enamorat. N'hem conegut pocs que a l'escola volien ser Guardiola. La majoria triaven Laudrup, Støitxkov o Koeman. Guardiola s'assemblava més al bon estudiant escanyolit que s'enamora de l'atractiva de la classe... i, això sí, se l'acaba emportant a sopar. Però, és clar, se l'emporta perquè la convenç! Guardiola és un enamorat del futbol i del Barça. I aquesta

temporada ens ha convidat a un tiberi. El seu amic David Trueba recordava, en un article de Joseba Elola, la cursa de Guardiola passant per davant la banqueta del Chelsea després del gol d'Iniesta a l'últim minut de la semifinal de Champions: "Durant quinze segons va oblidar que ja no era el recollidor de pilotes fins que, de sobte, se'n va recordar i es va ajustar el nus de la corbata: *Cony, que sóc l'entrenador!* El Pep encara té l'ànima del nen que jugava a pilota al seu poble". És exacte, però també deu ser que Pep Guardiola somia despert! ■

VICHY CATALAN

T'estima

Proveïdor oficial del Fútbol Club Barcelona

VICHY CATALAN *es preocupa
per la teva salut i investiga
el metabolisme del colesterol.*

“EL MODEL DEL BARÇA JA ÉS INDISCUTIBLE”

Va fitxar pel Barça ara fa 21 anys. Va ser jugador del Dream Team, l'equip que ens va ensenyar que les Lligues es podien guanyar de manera continuada. L'estiu del 2003, va tornar al FC Barcelona. Ho va fer per convertir-se en secretari tècnic del club. Sis anys després, el balanç és de dues Copes d'Europa, tres Lligues i una Copa. Txiki Begiristain insisteix a dir que l'important és el model i assegura que per continuar guanyant és clau generar prou competència a la plantilla

■ TEXT: Eduard Pujol / Toni Ruiz | FOTOS: Bevenrain

para cada entrenament, com rumia la tàctica, com el futbol ha amarat la seva vida. No hi ha un Pep entrenador i un que no ho és.

Per ser gràfics, porta la pissarra al cap?

I la pilota. Estima la feina perquè estima el futbol. Quan et parla d'un rival de seguida saps que ja ha vist 3 partits del contrari i que no hi ha res d'atzar en els seus comentaris. Aquesta actitud ho remou tot. Ningú pot quedar indiferent, quiet, com si res passés. La seva manera de fer t'obliga a respondre, a treballar..., no et pots quedar quiet.

L'ha sorprès?

D'una manera genèrica, no. Si vam apostar per ell, és perquè ja sabíem com era i, en el meu cas, fins i tot havíem compartit vestidor quan érem jugadors. Però tot i saber com entrenava el Barça B, en el fons em va sorprendre com l'equip va encaixar la seva presència. Per la rapidesa i per la intensitat amb què se'l van fer seu, ara farà l'any. I et parlo de l'acceptació del Pep, però sobretot del que vol dir i del que representa.

Aquest rendir-se al canvi, és una de les claus de la temporada?

Segurament. Però no és casual. Necessitàvem que l'equip hi cregués i l'equip hi va creure.

Quan s'adona que l'encaix és possible i que es farà amb una certa rapidesa?

Només començar. Pensa que el futbolista és un home de futbol i els homes de futbol coneixen Guardiola. Però el futbolista també és un professional, i sobretot, també és persona. Si la plantilla es va entregar a la nova exigència i a la nova proposta és per la quantitat i per la qualitat del treball que el nou entrenador els posa sobre la taula. El tècnic és el primer mirall del nou projecte. Treballar molt i treballar bé. L'obsessió per cuidar els detalls és una altra de les claus.

Aquest treballar no pot ser mai un fi en si mateix. En tot cas ha de ser una eina per arribar a algun lloc.

És clar que sí, treballem per guanyar. Però treballant amb un sentit, si hi ha una idea al darrere que ho lliga tot i que hi dona coherència, és més fàcil pensar que quan arribi l'hora es guanyarà. El Pep, al Barça B, a Tercera Divisió, ja gravava tots els partits i tots els rivals. Però no només això. No acceptava que algú altre li preparés els informes dels equips contraris. Ho volia fer ell. Això no és un posat, això és creure en el que s'està fent. Assegut a la banqueta del Mini, te'l miraves i ja veies que al darrere de cada gest, de com vivia els par-

tits, hi havia un entrenador. Com es diu a Catalunya, un *senyor entrenador*.

Fa un any es parlava del valor de l'experiència. Ell, a Primera, no en tenia.

I què vols dir? On era el problema? Saps, de problema no n'hi havia cap. Algú va decidir obrir la porta al Pep al Mini i algú va decidir obrir-li una porta més gran, que és la de la banqueta del Camp Nou. Però ho vam fer convençuts.

Per què?

Perquè la cançó de l'experiència és molt relativa. És un argument que no s'aguanta. És cert, l'experiència arriba a mesura que la vas adquirint. No es pot comprar ni es té d'un dia per l'altre. Però hi ha altres valors que no es poden menystenir. Si no, no es podria entendre que el president que ha guanyat dues Champions en 6 anys de mandat, l'any 2003 arribés al càrrec sense experiència, perquè, és clar, oi?, el president Laporta fins aleshores mai havia dirigit el club. Però és que aquest cas es pot extrapolar al de Rijkaard, o al meu. El Frank guanya

“Em va sorprendre com l'equip va encaixar la presència del Pep, per la rapidesa i la intensitat”

dues Lligues amb el Barça i el seu currículum no era gaire extens. Jo tampoc havia exercit mai la feina de secretari tècnic. No teníem experiència en un sentit estricte, però apostàvem i creïem en un projecte molt concret de futbol i defensàvem un projecte.

Això és tot? Em pensava que em parlaria de més factors...

Sí, també hi havia un coneixement evident del món del futbol i aquest element que és la intuïció. Però en el fons, l'important és la manera com es veu el món i com l'entendem. I avui, que han passat uns quants anys, ja ho veus, tenim títols i tenim experiència. Per tant, intentar reduir-ho tot a l'experiència, era equivocat.

Es va discutir sobre les altes i les baixes. Va marxar Deco i es va apostar pel final de l'Era Ronaldinho. L'equip va canviar de líders...

Sí, calia. L'entrenador ha de treballar amb un equip i amb un grup adequat... Continuar amb els mateixos jugadors tenia massa riscos i vam entendre que no valia la pena jugar-nos-la. A més, amb l'adéu de jugadors que havien estat

Aquest és l'estiu dels tres títols. La celebració queda enrere. Com valora la temporada?

Se'm fa difícil evitar l'extraordinari. Senzillament increïble.

Reparteixi mèrits, si us plau.

Tothom ha fet la seva feina, cadascú en el seu àmbit.

D'acord, no fem anàlisi comparativa, però parli'm del Pep. Del Guardiola entrenador.

El Pep és ordre, és organització. El que ha fet és sensacional.

Tothom en parla molt bé. Quin és el secret?

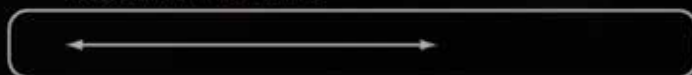
La feina. Treballa molt i treballa bé. El Pep és diàleg, és mètode..., s'ha de veure com pre-

WE WEEKEND EXTENDER

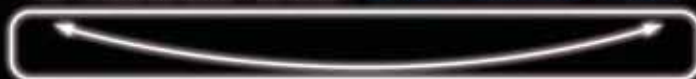
SI ENTRE SETMANA T'HI DEIXES LA PELL
CUIDA-TE-LA ALLARGANT ELS TEUS CAPS DE SETMANA

NORMAL WEEKEND

NH WEEKEND EXTENDER - LATE CHECK-OUT 17:00h

**I ARA AMB
MINIBAR
GRATIS**

Aplicueu-vos **DUES NITS** en habitació doble i de seguida notareu com s'allarguen els caps de setmana amb **LATE CHECK-OUT**, fins a les **17.00 h del diumenge**, sense cost addicional, amb **ESMORZAR INCLÒS** en qualsevol dels nostres NH Hotels d'Espanya i Portugal

Reserveu ara a www.nh-hoteles.es/fcbarcelona i entrareu en el sorteig d'un cap de setmana gratuït*

nh
HOTELES

*Promoció exclusiva per als socis del Futbol Club Barcelona fins al 31/12/2009.

L'arribada al Prat, l'endemà de guanyar el títol a Roma.

molt importants sacsejàvem el vestidor i alliberàvem espais, modificàvem alguns rols, redefiníem alguns papers, i alerta, si avui Leo Messi ja és el número 1 és, en part, perquè li obren pas i ell ocupa el seu lloc.

El futbol són noms?

Aquest sí que és un gran error! No us encegueu amb els noms. Els noms no fan la cosa. L'important és la filosofia.

Molts socis i aficionats, quan es parla de filosofia, arrufen el nas i se'n malfien.

Ho respecto. Sempre els he respectat, només faltaria, però el Barça és com és perquè ha definit una proposta de futbol adequada, genuïna i pròpia. Aquest és el camí. No n'hi ha d'altre. Hem aconseguit que quan toqui, el que vingui a treballar al Barça, s'haurà d'adaptar a una manera de fer i de jugar. Aquest posicionament és el que molts clubs voldrien tenir ben marcat. És difícil guanyar si no has aprovat aquest examen, el de la personalitat.

Sempre s'ha dit que qui guanya és qui té millors jugadors.

Que s'hagi dit sempre no vol dir que sigui cert. Per guanyar es necessita tenir una gran plantilla. Sí, és veritat, la millor possible. Però treballar amb la plantilla somiada no et garanteix absolutament res. Per guanyar –i fer-ho continuadament– el que sí que és absolutament necessari és tenir un model, una idea futbolística pròpia. En aquest sentit, un dels orgulls del club ha de ser haver convertit la nostra manera d'entendre el futbol en un model consolidat. El Barça està associat a una manera concreta de jugar. El nostre és un model indiscutible. El que ens fa únics és aquest pressionar, aquest robar la pilota a dalt i la impossibilitat d'especular. El Barça ha aconseguit aquest segell i, a més, ho ha pogut fer amb dos entrenadors diferents i en un espai relativament curt de temps.

Per tant, no tornarem a debatre sobre com hem de jugar? És un debat 'démodé'?

No siguem frívols, no és una cosa de modes. En tot cas és una cosa de resultats. I nosaltres, amb dos tècnics diferents asseguts a la banqueta del Camp Nou, hem guanyat molt. I és que, i és paradoxal, en certa mesura ens hem tornat resultatistes. Això sí, resultatistes però fent el camí al revés. Tot-hom busca el resultat, però al Barça hi hem arribat a partir del moment en què hem fixat un model. Amb aquesta tercera Lliga de Campions, que és la segona del segle, ja no

“Per al Barça és un orgull haver convertit la nostra manera d'entendre el futbol en un model indiscutible. Ho hem fet amb dos entrenadors diferents i en un temps rècord”

hi haurà més discussions sobre el model. Juguem així perquè som el Barça. I jugant així, hem estat els millors.

Posaria la mà al foc i asseguraria que continuarem guanyant?

Guanyar és molt difícil. Que ningú ho perdi mai

de vista. Però segur que tindrem tantes opcions de guanyar com el que més. Insisteixo, el Barça, que ja sap què és guanyar de manera sostinguda, el que ha de fer és celebrar una altra gran victòria: el fet que el club s'ha assegurat que en els pròxims vint anys no hi haurà més discussions sobre com hem de jugar. Som el Barça

“No he buscat mai cap protagonisme perquè fa anys que sé que el futbol és del futbolista, i en un altre pla, de l’entrenador primer i del president en última instància”

i hem de jugar com el Barça. Això ens farà guanyar moltes hores que, en unes altres circumstàncies, dedicaríem a tota mena de debats. Aquesta feina ja la tenim feta.

Hi torno. Tornarem a guanyar?

No ho sé, però aquest equip ha aconseguit ser una referència en la nostra pròpia història, i, a la vegada, de portes enfora. Avui, els altres equips voldrien ser el Barça. Nosaltres som els campions. Aquest és un bon aval.

Per al Barça, l’últim estiu feliç va ser el de fa tres anys. Aleshores pensàvem que aquell guanyar fàcil ja ens pertanyia i que mai més

tornaríem a perdre. Què s’ha après d’aquell moment?

Home, que és un error pensar que qui ja ha guanyat ho tornarà a fer sense introduir cap canvi, sense buscar cap nou estímul. Hi ha una tendència claríssima a viure uns cicles cada vegada més curts. L’única manera d’allargar-los és a partir del canvi, no pas de la revolució. S’ha de generar competència als punts clau de l’equip. S’ha de portar pressió a les posicions més importants.

A quines característiques s’ha d’associar la figura de Txiki Begiristain?

N’hi ha una que, en part, explica la meva fei-

na. Joestic associat a la fredor. Tinc clar que hem de fer. Amb tots els errors i els encerts que vulguis, l’important és confiar en la gent a qui fas confiança. Crec que això és el que s’ha de fer i per fer-ho, no puc ser permeable a les influències que arriben de fora. El criteri del secretari tècnic del Barça no pot ser canviant en funció del marcador d’un diumenge. He de ser fred i no em puc deixar endur ni per la pressió dels resultats ni per la por del fracàs.

Vostè ha treballat amb Rijkaard i amb Guardiola. Amb tots dos s’hi ha entès. Com ho ha fet?

Això no té cap secret. Jo no he buscat mai cap protagonisme perquè el futbol és del futbolista, i en un altre pla, de l’entrenador primer i del president en última instància. Però el secretari tècnic no pot ser protagonista de res. Per tant, busques protagonisme? Molt bé, endavant, però que sàpigues que t’estavellaràs ■

4 preguntes, 3 noms i 1 ciutat

Posi nom i cognom a la fórmula. Se’n diu 4-3-3?

Sí, des del 2003 és el model indiscutible. I des de les acaballes d’aquell any, quan vam fitxar Davids, a més d’indiscutible va ser factible. Quan vam aconseguir tenir un mig del camp ple, ens va començar a anar bé.

Ha posat data i època. Qui n’és el pare?

La vida, i el futbol, és evolució. Cruyff va dibuixar un sistema i en va sortir el Dream Team. En Frank Rijkaard el va fer evolucionar. El va adaptar al futbol actual, sobretot en l’aspecte físic, i el va dotar d’un caràcter que no tenia. I el que s’ha vist amb el Pep és una evolució més de la proposta anterior, del Rijkaard.

Evolució, en quin àmbit?

Sobretot en els sistemes de treball. El grup i el vestidor treballa diferent, amb molta més complexitat. L’altra gran variant es basa en la llibertat dels jugadors. El Pep, que és fill del primer Dream Team, la redueix i en treu més efectivitat. Ara bé, tot i aquesta pèrdua de llibertat, el Pep ha convençut els seus jugadors i els resultats l’avalen i fan que tots se’l creguin i se’l facin seu.

La temporada del triplet no va començar bé. Primer partit, primera derrota a Sòria.

El futbol està fet d’aquestes coses. I a la llarga, qui guanya és qui es manté fidel a una mateixa idea. La temporada és una marató, està feta per al corredor de fons que no canvia el seu discurs en funció del resultat. A vegades pot ser entretingut i distret, no et pensis, però nosaltres hem de treballar amb l’anàlisi més que amb el resultat.

MINUTS DE GLÒRIA

P.V.P. 99€

P.V.P. 79€

FCBARCELONA

Relloge Oficial del Futbol Club Barcelona

Telefónica

TRI
CAMPION
08 FCB 09

BARÇA
5

CAMPIONS

08 09

Telefonica

"la Caixa"

Coca-Cola, el disc i l'ampolla característica són Marques Registrades de The Coca-Cola Company.

Enhorabona campions,
gràcies per un any de bon futbol.

Coca-Cola
destapa la felicitat

L'ANY DEL CONFETI

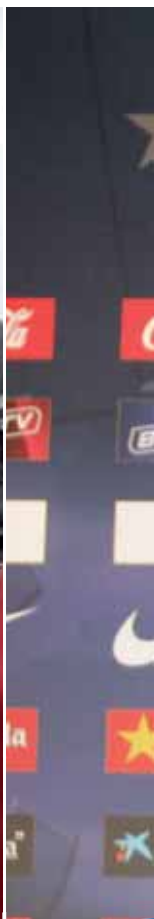
Infinitat d'imatges poden il·lustrar la temporada 2008/09 del Barça. Des de l'entrada de Guardiola a la banqueta, al juny, fins a la culminació del triplet, al maig. Totes evocuen un futbol preciosista i quedaran lligades per sempre al millor curs de la història. El del triplet: Copa, Lliga i Champions.

JUNY 08

1

La història del triplet comença al mes de juny del 2008, amb l'aposta de la Junta per Guardiola. El tècnic agafa les regnes del primer equip un cop feta la feina amb el Barça Atlètic.

3

- 1 **La primera celebració.** El de Santpedor celebra amb els membres del filial blaugrana haver acabat com a líders la temporada regular al grup V de Tercera. Després, plegats, assoleixen també l'ascens a Segona B.
- 2 **Era Guardiola: dia 1.** El 17 de juny Guardiola és presentat oficialment com a nou tècnic blaugrana. Afirmar "sentir-se preparat" per al repte i promet esforç.
- 3 **Complicitat.** El tècnic i tot el seu 'staff' tècnic signen un contracte per dos anys de duració. El club confia en el mateix bloc que ha vist treballar durant tot un any.
- 4 **La banqueta, amb propietari.** L'edició de la REVISTA BARÇA del juny del 2008 ja se centra en la figura de l'entrenador. En aquesta s'hi repassa la trajectòria de tots els tècnics que han passat per Can Barça.

JULIOL 08

Del 26 de juny al 16 de juliol el FC Barcelona presenta els cinc reforços –Hleb, Alves, Piqué, Keita i Cáceres– per a la temporada 2008/09. Tots ells arriben a la pretemporada amb desig de títols al Camp Nou.

- 1 Tots junts.** A Saint Andrews, els cinc reforços es fotografien junts per primer cop.
- 2 Amb els cracs.** En les primeres setmanes de treball, Guardiola es guanya la confiança de la plantilla.
- 3 Escòcia, de nou.** Per segon any consecutiu, l'equip completa la pretemporada a Saint Andrews.
- 4 El debut.** El 24 de juliol Guardiola s'asseu per primer cop a la banqueta del Barça. L'equip guanya 0-6 a l'Hibernian.
- 5 Peces fonamentals.** L' 'staff' tècnic, un cop definit, al complet.
- 6 Per la porta gran.** Galliani i Laporta acorden el traspàs de Ronaldinho al Milan. El crac marxa per la porta gran després de cinc anys al Camp Nou. És l'inici d'una nova etapa.

AGOST 08

1

2

4

Agost és el mes en què arrenca la competició. Abans, però, l'equip aixeca un nou Trofeu Joan Gamper i veu com un dels seus cracs, Leo Messi, és campió olímpic amb l'Argentina.

- 1 És d'or.** Guardiola permet a Messi anar als Jocs Olímpics de Pequín i l'argentí torna amb la medalla d'or.
- 2 Bojan, renovat.** Un dia després de fer 18 anys, Bojan signa un nou contracte amb el Barça fins al 2013.
- 3 Al límit.** El Gamper reflecteix el que vindrà: un equip que lluita fins a l'últim sospir. El Barça remunta Boca (2-1) i aconsegueix el trofeu.
- 4 Central Park blaugrana.** La gira pels Estats Units permet veure l'equip entrenant-se a Central Park, una imatge per a la història.

LA MILLOR RECEP
PER A LA SALUT É
LA FELICITAT.

GRÀCIES PER
DONAR-NOS-EN TANTA.

Assistència Sanitària felicita l'equip, els socis i els simpatitzants del FCB pels èxits aconseguits.

AGOST 08

5

5 Canvi d'hàbits. L'equip passeja per Cracòvia el matí abans de jugar la prèvia europea. Amb l'arribada de Guardiola, molts dels hàbits establerts al primer equip varien.

6 Defensa numantina. El Barça cau en la seva estrena a la Lliga a Numància (1-0). L'equip reaccionaria i no tornaria a perdre fins al febrer.

6

Convencer a tu jefe, a los inversores y a todos los que no creían en tu idea te costó mucho.

Imprimir el dossier del proyecto sólo 0,3 euros.

**50%
DTO.
IMPRESORAS
COLOR**

Gracias al sistema PAGO POR USO de nuestra gama de Impresoras Color, tu empresa sólo pagará por cada página que imprima. Además, todos los consumibles necesarios y la asistencia técnica están incluidos. Para que entre todas las tareas de tu empresa, imprimir sea la que menos te cueste.

RICOH

imprimimostusideas.com
Teléfono 902 700 000

Condiciones particulares de la oferta: 50% descuento sobre PVP para los modelos SP C420DN / SP C311N / SP C312DN / SP C2315F / SP C2325F contratados con las modalidades de Pago por Uso. Modelos mostrados: SP C420DN / SP C312DN / SP C2325F. El coste de impresión ha sido calculado para el Modelo SP C420DN.

SETEMBRE 08

PACO LARGO

1

2

3

4

1

Derbi calent. Un gol de penal de Leo Messi en el temps de descompte dóna els tres punts al Barça en l'últim derbi de Lliga disputat a Montjuïc.

2

Puyol, de llegenda. El capità Carles Puyol arriba al seu partit oficial número 400 de blaugrana contra l'Sporting Clube de Portugal (3-1).

3

Copa amb absències. KO a les *semis* de la Copa Catalunya contra el Sant Andreu. Juga el filial perquè el primer equip tenia 18 homes amb les seleccions.

4

Capitans de casa. Puyol, Xavi, Valdés i Iniesta, els quatre capitans. Tots ells són sorgits de la Masia, amb una àmplia trajectòria a la primera plantilla.

Després de dues ensopegades inicials, contra el Numància i el Racing de Santander, l'equip comença a traduir el bon joc en resultats i inicia a El Molinón una ratxa espectacular de victòries.

OCTUBRE 08

1

2

El Barça compta per victòries els sis compromisos del mes d'octubre. Camina amb pas ferm en les tres competicions, com ho demostren les golejades que assoleix amb un futbol enlluernador.

4

5

- 1 **Declaració d'intencions.** El 6-1 a l'Atlètic, un avís del potencial blaugrana.
- 2 **Samba per la banda.** Alves, letal des del lateral dret, suma un gol en el 5-0 sobre l'Almeria. Eto'o s'apunta un hat-trick.
- 3 **Eterna Basilea.** Joan Laporta, durant la visita a Basilea, en què s'estrenen els llaços d'unió entre els dos clubs.
- 4 **Gestió de la plantilla.** Un onze amb moltes cares noves obre la Copa a Benidorm. Guardiola dosifica la plantilla amb resultats òptims.
- 5 **Eufòria a Donetsk.** Dues dianes *in extremis* de Messi remunten l'inicial del Xakhtar i donen tres punts d'or a la Champions.

NOVEMBRE 08

- 1 Cop d'efecte.** El Barça comença l'anomenat Tourmalet amb un 0-3 al camp del Sevilla. Eto'o i Messi (2), els golejadors.
- 2 Retrobament.** Alves torna a l'estadi on havia jugat les sis últimes temporades. L'afició sevillista l'ovaciona.
- 3 Espectacle a Lisboa.** L'equip venç a Portugal (2-5) i certifica el primer lloc del grup C de la Champions.
- 4 Màxima lluentor.** A base d'exhibicions, el Barça fa seu el lideratge de la Lliga, brilla a Europa i segueix avançant a la Copa.
- 5 Líders.** L'1-4 a La Rosaleda, combinat amb la derrota del València, dispara el Barça al capdamunt de la classificació.

El novembre és un mes d'ascensions. El Barça l'inicia obtenint el primer lloc de la Lliga i l'acaba amb un contundent 0-3 en la primera etapa del temut Tourmalet, al Sánchez Pizjuán. Entremig d'això, un munt de gols i els bitllets per als vuitens de la Champions i de la Copa.

5

DESEMBRE 08

1

2

3

- 1 Indomables.** Eto'o celebra el primer gol del Barça al clàssic del Camp Nou. El 2-0 definitiu és obra de Messi.
- 2 Duel de titans.** Puyol i Márquez s'enlairen per sobre de Raül i Ramos. L'equip recorre a l'èpica per vèncer el Madrid.
- 3 Gols amb accent francès.** Henry, amb la pilota del partit després del Barça-València (4-0), en què fa un hat-trick.
- 4 MÉS.** El Barça, l'ACNUR i Nike engeguen el projecte MÉS per fomentar l'educació dels més vulnerables a través de l'esport.
- 5 Xavi renova fins al 2014.** El millor jugador de l'Eurocopa, una peça fonamental en els esquemes de Pep Guardiola, amplia el seu contracte quatre anys més.
- 6 La revelació, ben lligada.** Busquets també allarga el seu compromís amb el club, en aquest cas fins al 2013.

Un a un, València, Madrid i Vila-real són envestits per la locomotora culer. Després del Tourmalet, el Barça deixa l'etern rival a dotze punts de distància i es converteix en campió d'hivern a falta de tres jornades per acabar la primera volta. És el millor inici de Lliga de la història.

GENER 09

Al gener l'equip afronta un calendari carregat de partits. La Lliga i la Copa centren ara tota l'atenció. Mentrestant, el primer equip trasllada els seus entrenaments de la Masia a la Ciutat Esportiva. És una nova variació d'hàbits en el dia a dia dels futbolistes blaugrana, que aprofiten el canvi i les noves instal·lacions.

1

2

3

4

5

- 1 **Un luxe.** Les instal·lacions a Sant Joan Despí tenen nou camps d'entrenament, un edifici amb despatxos, dotze vestidors i un poliesportiu.
- 2 **El planter, present.** És habitual veure majoria del planter als entrenaments del Barça.
- 3 **L'ideòleg.** Josep Guardiola és qui proposa el canvi d'ubicació.
- 4 **Nou skyline.** El 19 de gener els jugadors del primer equip estrenen la Ciutat Esportiva.
- 5 **Rei Messi.** El dia de Reis Leo Messi surt aplaudit del Calderón. Tres gols seus deixen encarrilada l'eliminatòria de vuitens de Copa.

GENER 09

6

7

8

6 Cau l'Espanyol. Els gols de Bojan (2) i Piqué sentencien els quarts de Copa, contra l'Espanyol.

7 Zuric blaugrana. Messi i Xavi acaben segon i cinquè a la gala FIFA World Player.

8 Torna el '10'. Maradona torna al Camp Nou 25 anys després.

100

A l'avantguarda de la tècnica

www.audi.es

Hi ha res millor
que fer realitat
un somni?

Fer realitat
milions de somnis.

FCBARCELONA

Audi

Audi felicita al FC Barcelona per la Lliga, la Copa i la Champions.

Audi Patrocinador Oficial del FC Barcelona

Aquest any els gols han tingut més bon gust que mai.

Borges. Patrocinador principal de la secció d'handbol.

FCBARCELONA

Sabor Mediterrani. Sabor Borges.

FEBRER 09

1

2

1 Tres, quatre, cinc. Quini, Amor i Messi, autors dels últims gols mil·lenaris del Barça, junts.

2 Una vermella, una derrota. L'expulsió de Keita marca el derbi més inesperat.

3 La pilota, al Museu. La pilota del gol 5.000 és al Museu. S'hi pot veure la signatura de Messi.

3

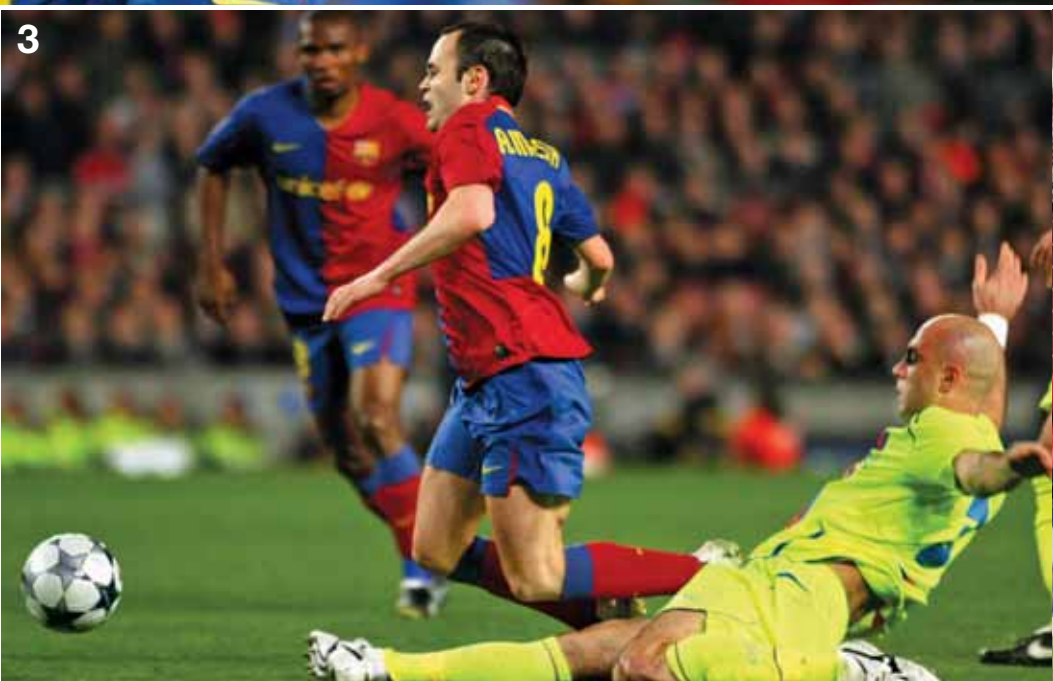
El febrer és un mes d'emocions fortes. L'equip assoleix el gol 5.000 en Lliga, al Nuevo Sardinero de Santander, i també veu acabada la seva ratxa de 22 partits sense perdre, al Camp Nou, contra el cuer, l'Espanyol. Serà només un petit sotrac enmig d'una gran temporada.

MARÇ 09

Aquest mes marca el punt d'inflexió a la temporada del Barça. Després de quatre partits sense victòria, el penal aturat per Pinto a Mallorca suposa un gir a l'any blaugrana. L'equip no tornaria a caure fins al maig, quan torna a l'ONO Estadi com a campió de Copa i Lliga.

1 2

1 **Mà al Lió.** Henry obre el marcador contra el Lió (5-2) i certifica l'accés del Barça als quarts.

2 **A 4 punts.** La derrota al Calderón (4-3) deixa el Madrid a quatre punts.

3 **Exhibició.** La classificació blaugrana obté elogis de tota la premsa europea.

4 **Pinto, heroi.** Atura un penal a Martí i ajuda l'equip a accedir a la final de Copa.

5 **Golejador Bojan.** El de Linyola fa els seus dos únics gols a la Lliga a Almeria (0-2). El joc del Barça creix.

4 5

ABRIL 09

1

3

- 1 Dos de Messi.** Un Messi estel·lar fa el primer i el tercer gol contra el Bayern, que queda retratat a l'anada dels quarts al Camp Nou (4-0).
- 2 Guardiola, expulsat.** Un penal sobre Messi que l'àrbitre no veu encén Guardiola, que és expulsat per primer cop.
- 3 I un d'Eto'o i un d'Henry.** El camerunès i el francès també goleguen en un primer temps històric. Celebren els gols amb una salutació militar.
- 4 Golàs de Keita.** Un gol de l'africà certifica, a l'Allianz Arena de Munic, la classificació del Barça per a les semifinals. La diana culmina una sublim jugada col·lectiva.
- 5 Un altre 4-0.** El Sevilla també pateix una humiliació al Camp Nou. Iniesta és qui obre el marcador, amb un majestuós xut des de fora de l'àrea.

2

4 5

L'abril és l'avantsala dels grans èxits del FC Barcelona. El Madrid no perd pistonada i amenaça el liderat dels de Guardiola, que tampoc afluixen, ni a la Lliga ni a Europa. El somni del triplet encara és possible.

ABRIL 09

6

7

8

6 Un Camp Nou ple. L'estadi registra la segona millor entrada de la temporada, amb 95.231 espectadors. Sona la música de la Champions, però ni el Barça ni el Chelsea fan cap gol.

7 Prou Márquez. La pitjor notícia del matx és la lesió de Márquez, que no torna a jugar en tota la temporada. Serà el primer dels molts absents a la final de Roma.

8 Una muralla. El plantejament defensiu del Chelsea impedeix al Barça crear ocasions com fins al moment. L'equip viatja a Londres sabent que haurà de marcar.

10%
de descompte
addicional
només per
als socis
del Barça

La pròxima vegada, digue'ns que ets de Regal!

Amb l'assegurança **Regal auto** no hi haurà cap imprevist que s'interposi al teu camí. Perquè gràcies a les **seves completes cobertures** estaràs **100 % protegit**, passi el que passi. I així, tu i els teus acompanyants sempre hi sortireu guanyant.

- Gaudiràs de la **més gran assistència en carretera de Catalunya**
- **65 % de bonificació** per bona conducció
- Lliure elecció de taller
- Peritatge en 24 hores i teleperitatge
- La millor atenció telefònica personalitzada
- I des d'ara, podràs contractar-la a partir dels 21 anys

Contracta ara la teva assegurança **Regal auto**, demanant pressupost sense compromís al:

902 300 221

o entra a www.regal.es/socisbarcelona.htm (laborables, de 8 a 22h)

Regal
Canal Directe de Liberty Seguros, S.A.

Patrocinador Principal de la secció de Bàsquet del FC Barcelona

MAIG 09

3

4

7

Copa del Rei, Lliga i Champions. La 25a, la 19a i la 3a. El barcelonisme viu al maig el millor mes de la seva història i s'adjudica el primer triplet del segle XXI.

- 1 **A València, el primer.** L'1-4 a l'Athletic Club corona el Rei de Copes.
- 2 **Guardiola, mantejat.** Guardiola és un dels protagonistes de la celebració que té lloc al Camp Nou.
- 3 **Una festa.** Tot i la derrota amb l'Osasuna, l'estadi, ple, viu la festa del doblat.
- 4 **L'onze del 2-6.** Una foto per al record. És l'equip que goleja el Reial Madrid al Bernabéu.
- 5 **Touré, clau.** Touré es converteix en decisiu. Juga de central a Londres, València i Roma i fabrica l'1-1 a la final de Copa.
- 6 **Iniesta fa de Bakero.** A Londres, un gol d'Iniesta en el minut 93 envia el Barça a Roma.
- 7 **Piqué, gol 100.** Gerard Piqué mai oblidarà el seu primer gol a la Lliga amb el Barça. És el del 2-6 a Madrid, el que feia 100 per als blaugranes.

MAIG 09

8

9

10

- 8 **Bogeria a Roma.** Iniesta i Eto'o es tornen bojós després de fabricar l'1-0.
- 9 **Olor de Champions.** Messi i Henry s'abracen després del 2-0. El títol és a prop.
- 10 **Ja és nostra!** Puyol aixeca la tercera Champions del Barça, la seva segona com a capità.
- 11 **La tercera ja és aquí.** Tot just aterrats al Prat, l'equip posa amb el títol europeu.

11

**PODEN PASSAR DIES, MESOS, ANYS,
I FINS I TOT SEGLES, QUE L'EQUIP DEL TRIPLET
NO L'OBLIDAREM MAI
GRÀCIES A TOTS!**

FCBARCELONA
més que un club

PATROCINADORS

PROVEÏDORS

GOL LABORADORS

MITJANS DE COMUNICACIÓ

SOM TOTS
ELS JUGADORS
QUE ABANS
HAN JUGAT AQUÍ.

SOM TOTS
ELS QUE UN DIA
JUGARAN AQUÍ.

SOM UN

